

*Alic amſe
tans*

Sunt quoq; quidam doctorum qui asserūt diuersas obcaſas Petrum apostolum hūc ritum primū ſumpſiſſe primitus, ut formā & ſimilitudinē christi in capite gemitaret, dum pro redēptione noſtra crucis patibulum ſubīturus, a nefanda Iudeorum gēte acutis ſpinarum aculeis crudeliter coronareetur. Deinde ut ſacerdotes veteris & noui testamenti in tonsura et habitu diſcererent. Poſtremo ut idem apostolus ſuicꝝ ſuccesſores et ſequipedes rīdicolouſum gannature ludibriū in pplo romano portarent, quia & horum barones & hostes exercitus ſuperatos ſub corona uendere ſolebāt. Sed de hiſ quid ſuſcipiatur lectoris iudicio dereliquimus. Veniamus ergo nūc ad ſacratissimos ordines clericoꝝ, eorumq; originē, & gradus ſingulariſ demōſtremus.

DE GRADIBVS ECCLESIASTICIS. Ca. III.

Vnt autem gradus ecclesiastici octo, quorū nomina hec ſunt. **Hofſtarius**, **Pſalmista** ſive **Lector**, **Exorcista**, **Acolitus**, **Subdiaconus**, **Diaconus**, **Presbyter**, atq; **Episcopus**, Iniciū quidem ſacerdotij in ueteri testamento Aaron fuit, quāq; et Melchizedech prior obtulerit ſacrificium, & poſt hūc Abraham, Isaac, & Jacob, legiſ et Noe altare edificasse, & ſuper illud domino holocaustū obtuliffe. Sed iſti ſpontanea uolūtate, nō ſacerdotali auctoritate iſta fecerūt. Ceterū Aaron primus in lege ſacerdotale nomen accepit, primusq; pōtificali ſtola infulatus, uiſtīmas obtulit iubēte domino ac loquente ad Moiſen. Accipe inquit Aarō, & filios eius, et applicabis ad horſtium tabernaculi teſtimoniū, cumq; laueris patrem cū filiis aqua, indues Aaron uestimentis ſuis iudeſt linea & tunica, et ſuperhumerali & racionali quod coſtringes baltheo, & pones thiaram in capite eius, et lamīnam ſanctam ſuper thiaram, & oleū unctionis ſūdes ſuper

*propositi testamento anno in anno p[ro]p[ri]o
anno n[ost]ro d[omi]ni m[ille] cccc et ad*

caput eius. atq[ue] hoc ritu consecrabit filios quoq[ue] illius applicabis. & idues tuncis, lineis cingebat baltheo Aarō scilicet. & liberos eius, & impones eis mitras, eruntq[ue] sacerdotes mei religione perpetua. Quo loco cōtemplari oportet Aarō sacerdotē sumū fuisse. i.e.p[ri]scopū. nam filios eius presbyterorū figuram p[re]monstrasse. quibus merito astare debuissent levit[er] sicut summo sacerdoti. Moïses uero huius facti mediator Christū significat. In nouo autem testamēto post christū sacerdotalis ordo a Petro cœpit. ipsi enim prīmū datus est pontificatus in ecclesia christi. Sic enim loquitur ad eū christus dñs. Tu es inquit petrus. & super hanc petrā edificabo ecclesiam meam. & portæ inferorū nō uincet eam. & dabo tibi claves regni celorū. Hic ergo ligandi atq[ue] soluendi potestatem prīmus accepit. prīmusq[ue] ad fidem populum uirtute sue p[re]dicationis adduxit. Si quidē ceteri apostoli cū Petro. parī consortio honoris & potestatis effecti sunt. qui etiam in toto orbe disp[er]si euangelium p[re]dicauerūt. quibus decedentibus. successerunt episcopi. qui sunt constituti per totū mundū in sedibus apostolorum. qui iam non genere carnis & sauguinis eliguntur. sicut prīmū secūdum ordinem Aaron. sed pro uniuersiūs merito fide & doctrina q[uod] in eū gracia diuina contulerit. Quod uero per manus impositionē a p[re]decessoribus dei sacerdotibus episcopi ordinantur. antiqua est institucio. Isaac enī patriarcha sanctus. ponēs manum suam super caput Iacob benedixit ei. & Iacob filijs suis. Sed & Moïses super caput Hiesu naue manum suam imponens. dedit ei spiritum virtutis & ducatum in populo Israhel. sic & impletor legis & prophetarū dominus noster Hiesus christus. per manus impositionē apostolis suis benedixit. sicut in euangelio Luc[as] scriptum est. Et produxit illos foras in Bethaniā. et eleuauit manus suas & benedixit eis.

b. ii

baculus pastoralis

Annum

Patrum

Archiepiscopio

Factumq; est cum benedixit illis, discessit ab eis, et ipsi
reuersti sunt in Hierusalē cū gaudio magno. Et in acti-
bus apostolorum ex prēcepto spiritus sancti Paulo et
Barnabē ab apostolis māus imposta est in episcopatū.
& sic missi sunt ad euāgelizandū. Porro quod episco-
pus non ab uno, sed a cunctis prouincialibus episcopis
ordinatur. Id propter hereses agnoscitur institutū, ne
aliquid contra fidem ecclesię unius tyrannica authori-
tas moliretur. Ideoq; ab oibus cōuenientibus instituit.
ut non minus a tribus presentibus, ceteris tamen con-
sentientibus testimonio litterarum. Huic autem dum
consecrat datur baculus, ut eius indicio subditā plebē
uel regat vel corrigat, vel infirmitates infirmorū susti-
neat. Datur et annulus, propter signum pontificalis
honoris, vel signaculum secretorum. Nam multa sunt
que ante carnaliū minusq; intelligentiū sensus occul-
tantes sacerdotes, quasi sub signaculo cadunt, ne indis-
gnis quibusq; dei sacramenta aperiantur.

DE ORDINE TRIPERTITO

EPISCOPORVM.

Ca. V.

Rdo autem episcoporum tripertitus est, id est
in patriarchis. Archiepiscopis, qui et metro-
politanī sunt, & in Episcopis. ΠΑΤΕΡΙΩΝ. Pa-
triarcha grēca lingua pater príncipum siue summus
patrum interpretatur, quia primum id est apostolicū
retinet locū. & ideo quod summo honore fungitur.
tali nomine censetur, sicut Archieps. Anthiochenus
episcopus, atq; Alexandrinus antistes. Ἀρχιεπίσκοπος
Archiepiscopus grēco uocabulo dicitur, quod sit sum-
mus uel princeps Episcoporum, tenet enim uicē apo-
stolicā, & presidet episcopis ceteris. Singlis enī priu-
cijs p̄minet, quorum auctoritate & doctrina ceteri sa-
cerdotes subiecti sunt, sine quibus reliquis ep̄is nihil
agere licet, nisi quod singulis in p̄pria parochia com-

